

Kui ta su kättemaksist ka ei usu,
Ei tarda Sinu viimist kohut ka, —
Kes aga läemees tall, et ometigi
Ta kohtu ette ei saa kutsutud?
Mis aitaks siis kõik unes nähtud troost?
Mis aitaks siis lõik targa mehe tarkus
Ja waimu sūgawus ning mõtte tulit,
Kui nende koda fannab lendav lind,
Mis meite teele ikka pillatud?
Onn sell, kell pole tarvis kohut karta,
Kell kartust pole, tulgu tial mis,
Kes rõõmsast waatab mõõda läinu peal
Ja rõõmsast waatab jälle edasi,
Kes rahu oma pärts osaga,
Kes sündamesse rahu paigal' pan'd.
Oh, laj' meid igareste rahu hoida!
Ei tial tuli waimu, taewa Isa,
Oh ära lase heales seisvat sündant
Ta furja, fare käega segada!
Kui pole wainus sündamega me',
Siis tormitsegu maailm ala sõas, —
Me käime kindlal sammul temast läbi,
Siis meie õn ja shufene laew
Wõib tubat tükiks tormi süles saada,
Üks lauake meid peastab ometi.

Kudas mina karu maha lasksin.

Nii tödeste sündinud lugu, kui ta siin kalendris seisab.

Muustatud kalendri lugejad! Õrge olge pahased, et mina sellel aastal Teile ühe „karutüki“ ära teen. Mina ise ei ole sündlane, sedi ma pole maa pealgi veel faru nainud, veel wähem püssi oma käewarrels pidanud. Aga üks minu faugelt wana isa-isa

lelle poja poolwenda on tödeste minewal aastal Wändra metsas karu püssiga ära tapnud ja tema ep see sündlane on, kelle päraast ma siis selle karutüki ära räägin. Mehe nimi on Madis Konn, ja ta on, mis ütelsda, üks hirmus auuahne inimene, kes igapidi kuulsaks tahab saada. Kui ta ühe kärpse wõi kirbu äratapnud on, siis joosib ta kõik seitungi toimetused läbi ja palub, et seda asja rahwa edenemiseks kõigile poole kuulutatud saaks. Jõulu ajal läis ta minu juures ja ütles: „Sugulane, minu juttu ei usu enam keegi seitungi toimetaja, mis üks koguni halb ajamärf on, — ole sina nii hea mees ja pane minu karutükk kalendrisse. Sellepeale lassin ma siis ka juttu sündame peast ära ajada ja Madis tahtis selle peale kõhe wanduma hakata, et jutt Jumala tösi olla. Aga ma ütlesin: Madis, ära wannu ilmaaegu, ma olen sinust palju halba kuulnud; mis sa oma patust sündant nüüd uute foormatega raskendad. Aga kui tema abikaas Liina, üks sündinud Kärbus, asja ka töendas ja ütles, et lugu tösi olla, noh siis jänin ma ka uskuma ja lubasin asja trülli panna. Alsi ise on, Madise oma sõnadega jutustatud, nii:

„Ajalehed on juba mitmed moodi minu faru tapmisse üle sõnumid toonud; *) nad on faru kord ratastkaruks, kord mägerkaruks v.e. nimetanud ja minu püssil tuleluku külge luuletanud. Et niisugusest

*) Juba sin piame nimetama, et Madis waletab. Ajalehtedest ei ole meie minewal aastal midagi Madissa karutülist kuulnud.